

Çocuk ve Yengeç

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Yengeç

Aysel Banu YAVUZAL

Leo sahil kenarında durdu, sıcak kumu ayak parmaklarının arasında hissediyordu. Kırmızı hasır şapkası gözlerine gölge yaparken parıldayan okyanusa baktı. Dalgalar yumuşak bir fısıltıyla gelip gidiyordu. Bulmayı umduğu hazinelerle dolu küçük bir bez çantası taşıyordu. Sahil tatilinin ilk günüydü ve her şey heyecan vericiydi.

Leo'nun annesi ve babası kum tepelerinin yakınında bir yer hazırladı. Annesi hasır şapkasını ve açık mavi yazlık elbisesini giymişti, babası ise yeşil gömleğini ve güneş gözlüğünü takmıştı. 'Bizi görebileceğimiz bir yerde kal,' dedi annesi nazik bir gülümsemeyle. Leo başını salladı ve çantasını kaptı. Kıyıyı keşfetmeye ve neler bulabileceğini görmeye hazırды.

Leo ıslak kum boyunca yürüdü, kıpırdayan bir şey var mı diye bakındı. Küçük bir delikten kabarcıklar çıktığını, sonra kızıl kahverengi bir parıltı gördü. Küçük bir şey yan yan kaçıyordu. Leo yavaşça çömeldi, büyük kahverengi gözleri kocaman açılmıştı. 'Merhaba,' diye fısıldadı. 'Sen de nesen?' Küçük canlı bir an durdu, sonra aceleyle yoluna devam etti.

Bu bir yengeçti, açık krem ve kahverengi çizgili parlak sarmal bir kabuk taşıyordu. Uzun antenleri havada dalgalanıyor, büyük bir kısıkaçı kuma vuruyordu. Yengeç meşgul görünüyordu, sanki önemli bir işi varmış gibi. Leo onun bir boş kabuktan diğerine geçtiğini, her birini yeni bir şapka gibi denediğini izledi.

Yenge ok kk bir kabuk buldu ve hemen geri ıktı. ok bk olan bir bakasını denedi ama onu hareket ettiremedi. Leo kısık bir kahkaha attı. 'Mkemmek kabuęu arıyorsun,' dedi. Yenge aramaya devam etti, kk bacakları kumun zerinde hızla hareket ediyordu. Leo saygılı bir mesafeden takip etti, sırada ne yapacaęını merak ediyordu.

Leo bazı insanların kabukları hatıra olarak eve götürdüğünü hatırladı. Ama yengecin arayışını bozmak istemedi. Kumun üzerine oturdu ve yengecin sonunda tam uygun görünen bir kabuk bulmasını izledi. İçine kayd, sonra dışarı baktı, antenleri titriyordu. 'Bu tam oldu!' diye sessizce sevindi Leo. Yengeç yeni yuvasında güvende, suya doğru koştu.

Leo annesine ve babasına kořtu, sözcükleri hızla dökölüyordu. 'Bir yengecin kabuk deęiřtirdięini gördüm!' dedi. 'Çok denedi ama sadece biri doğruydu.' Annesi gülümsedi ve 'Yengeçlerin güvende kalmak için doğru kabuęa ihtiyacı var,' dedi. Babası başını salladı. 'Ve o kabukları bulmak için temiz bir sahile ihtiyaçları var,' diye ekledi.

Leo etrafına baktı ve kumun üzerine dađılmış plastik ve kâğıt parçaları fark etti. 'Sahil dađınıksa yengeçler kafası karışabilir,' dedi. 'Temizlemeye yardım edebilir miyiz?' Annesi ve babası kabul etti. Annesi bez çantasından eldivenler ve poşetler çıkardı. 'Hadi birlikte yapalım,' dedi. Leo yardım etmekten gurur duydu.

Sahil temizliğine başladılar, ellerinde poşetlerle kıyı boyunca yürüdüler. Babası büyük toplama poşetini taşıyordu, annesi eldivenleri dağıtıyordu. Leo bir plastik şişe ve buruşuk bir ambalaj kâğıdı aldı. 'Her küçük parça önemlidir,' dedi babası. Leo dikkatlice çalıştı, kumda yaşayan küçük canlıları rahatsız etmemeye özen gösterdi.

Temizlik yaparken Leo bir yosun yığınının yanında başka bir yengeç gördü. Bunun kabuğu çatlamıştı. 'Bak!' diye seslendi Leo. 'Bunun da daha iyi bir kabuğa ihtiyacı var.' Yengecin boş kabukların olduğu bir kümeye doğru gittiğini izledi. 'İyi şanslar, küçük dostum,' diye fısıldadı Leo. Boş kabukları oldukları yerde bırakmaya özen gösterdi, böylece yengeç seçim yapabiliirdi.

Annesi Leo için bir çift eldiven buldu ve 'Harika bir iş çıkarıyorsun,' dedi. Leo'nun yüzü güldü. Küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini fark etti. Sahil şimdiden daha temiz görünüyordu. 'Keşke herkese burayı temiz tutmalarını söyleyebilsek,' dedi Leo. Babası, insanlara çöplerini eve götürmelerini hatırlatacak küçük bir tabela yapabileceklerini önerdi.

Leo ve ailesi temizliđi bitirdi ve dinlenmek için bir battaniyeye oturdu. Leo dalgaları izledi ve yengeçleri düşündü. 'Onların kabuklara ve temiz bir sahile ihtiyacı var,' dedi. 'Ve bizim de onlara yardım etmemiz gerekiyor.' Annesi ona sarıldı. 'Doğru,' dedi. 'Her canlının uygun bir yuvaya ihtiyacı vardır.'

Leo bir söz vermeye karar verdi. 'Sahili her zaman bulduğumdan daha iyi bırakacağım,' dedi. Babası ona çak yaptı. 'Ve yarın yengeçleri kontrol etmek için geri gelebiliriz,' diye ekledi. Leo gülümsedi, mutlu ve gururlu hissediyordu. Küçük bir çocuğun bile nezaket ve işbirliğiyle büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Ertesi gün Leo aynı yere döndü. Parlak çizgili bir kabuğu olan bir yengeç gördü—belki de aynısı? Temiz kumun üzerinde yan yan yürüdü. Leo onu yakalamaya çalışmadı. Sadece izledi ve gülümsedi. 'Artık güvendesin,' diye fısıldadı. Yengeç sığ suda gözden kaybolmadan önce antenlerini sallıyor gibiydi.

Eve döndüğünde Leo yengecin ve kabuğunun resmini çizdi. Arkadaşlarına macerasını anlattı. 'Sahilleri her zaman temiz tutmalıyız,' dedi. Arkadaşları başlarını salladı. Leo, küçük de olsa yardım ettiği için mutluydu. Her kabuğun ve her canlının önemli olduğunu biliyordu.

Tatilin son gününde Leo sahilde durdu ve derin bir nefes aldı. Kum temizdi ve okyanus pırıl pırıl parlıyordu. Yengeci ve yeni kabuğunu düşündü. 'Hoşça kal, küçük dostum,' dedi. 'Gelecek yıl geri geleceğim.' Uzaklaşırken, hayvanlara karşı nezaketin ve onların yuvalarını güvende tutmanın en büyük hazine olduğunu biliyordu.